

UNIUNEA EUROPEANĂ

Fondul Social European

Programul Operațional Capital Uman 2014-2020

Axa prioritară: Educație și competențe

Prioritatea de investiții: Îmbunătățirea accesului egal la învățarea pe tot parcursul vieții pentru toate grupurile de vârstă într-un cadru formal, non-formal sau informal, actualizarea cunoștințelor, a aptitudinilor și a competențelor forței de muncă și promovarea unor căi de învățare flexibile, inclusiv prin orientare profesională și prin validarea competențelor dobândite

Beneficiar: Fundația Orizont

Titlul proiectului: „VISION - Viitor profesional pentru angajați”

Cod SMIS: 134085

Cum să implementați învățarea între egali în sala dvs. de curs

Peer Learning este o strategie de predare și învățare care implică grupuri de cursanți lucrând împreună pentru a rezolva o problemă, finaliza o sarcină sau crearea unui produs. Fiecare membru al echipei este responsabil nu numai pentru ceea ce se învață dar și pentru a ajuta colegii de echipă să învețe, fapt care ajută la crearea unui climat de implicare și realizare. Cursanții lucrează la o sarcină până când toți membrii grupului o înțeleg și o completează cu succes.

Cercetările au arătat că tehnicile de Peer Learning:

- Promovarea învățării și a succesului academic.
- Crește gradul de reținere a cursanților.
- Crește satisfacția cursanților față de experiența de învățare.
- Ajută cursanții să-și dezvolte abilitățile de comunicare orală.
- Dezvoltă abilitățile sociale ale cursanților.
- Promovează stima de sine a cursanților.
- Ajută la promovarea relațiilor rasiale pozitive.

Mulți cursanți sunt obișnuiți cu un stil tradițional de predare, din diverse experiențe anterioare de învățare. De aceea, o bună planificare și o pregătire anterioară sunt esențiale pentru o lecție de succes de învățare între egali (Johnson et al.). Succesul unei lecții de tip peer learning depinde în mare măsură de doi factori:

1. Formarea și menținerea grupurilor care funcționează bine
2. Tipul de probleme pe care le au de gestionat cursanții.

Pentru primul factor, grupurile de peer learning sunt structurate și a reușit să maximizeze participarea activă și adecvată a tuturor cursanților din grup (Johnson et al. 1994). Pentru cel de al doilea factor, problemele trebuie să promoveze gândirea avansată și analiza critică. Nu doar probleme

UNIUNEA EUROPEANĂ

de tip „găsește o formulă”.

Să puneți pur și simplu cursanții în grupuri și să le spuneți să lucreze împreună nu înseamnă că ei știu să lucreze în cooperare. Lucrul cooperativ este mult mai mult decât a fi fizic în apropierea altor cursanți. Johnson și colab. afirmă că cinci elemente trebuie să fie incluse pentru ca o lecție să fie de tip colaborativ. Aceste cinci elemente includ:

1. interdependență pozitivă,
2. interacțiune față în față,
3. responsabilitate individuală,
4. abilități sociale și
5. procesare în grup.

Elemente de bază ale învățării între egali:

1. Interdependență pozitivă - un membru din grup nu poate avea succes fără ca ceilalți membri să aibă, de asemenea, succes. Problemele trebuie să fie structurate astfel încât cursanții să aibă nevoie unul de celălalt (se scufundă sau înoată împreună) pentru a finaliza sarcina și pentru a maximiza procesul de învățare. Aceasta poate fi realizată prin: folosirea resurselor comune, obținerea consensului la nivelul cursanților de a fi de acord asupra unui singur răspuns din grup, un set de materiale pentru fiecare grup.
2. Responsabilitate individuală - e nevoie de efortul fiecărui membru din grup, nu există „autostop”. Profesorul poate structura responsabilitatea individuală prin faptul că grupul învață împreună, dar există teste individuale, verificând astfel învățarea individuală a membrilor grupului în mod aleatoriu sau atribuind rolul de verificator fiecărui grup.
3. Interacțiune față în față - membrii grupului promovează învățarea ajutând, împărtășind și încurajând eforturile de a învăța. Cursanții trebuie să fie foarte aproape unii de alții pentru a explica, discuta, preda și încuraja comportamentele specifice de cooperare.
4. Abilități interpersonale și de grup mic - profesorul trebuie să definească continuu, să predea și să încurajeze comportamente specifice de cooperare (de exemplu, leadership, construirea încrederii, comunicare, luarea deciziilor și rezolvarea conflictelor) prin enunțarea așteptărilor, atribuirea rolurilor și oferind feedback specific.
5. Monitorizare, intervenție și procesare - membrii grupului trebuie să fie conștienți de cum funcționează grupul lor. În timp ce cursanții lucrează în grupuri de învățare între egali, profesorul le monitorizează munca și interacțiunile și intervine ocazional pentru a îmbunătăți munca în echipă, lucrul cu sarcini specifice și pentru îndrumarea strategiilor de grup.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Numeroase probleme legate de formarea și menținerea grupurilor care funcționează bine sunt explorate de Johnson et al. Aceste decizii preinstrucționale includ dimensiunea grupului, gruparea abilităților, aranjarea locurilor, atribuirea rolurilor, autoevaluarea de grup, testare de grup și testare individuală și s-a constatat că toate contribuie la performanța grupurilor.

Mărimea grupului și gruparea abilităților

Pentru ca anumiți cursanți să lucreze împreună, trebuie să fie atribuiți grupurilor. Pentru a atribui cursanții în grupuri, profesorul trebuie să decidă cât de mare ar trebui să fie un grup, cum sunt repartizați cursanții în grupuri, cât timp va rămâne grupul împreună și ce combinație va fi folosită în timpul lecției. Nu există dimensiunea ideală pentru un grup de învățare de tip peer-to-peer. Dimensiunea tipică a unui grup de învățare de tip peer-to-peer variază de la doi la patru. Johnson și colab. sfătuiesc să urmeze regula de bază, cu cât este mai mic, cu atât mai bine.

Când se formează grupurile de învățare, sunt mai mulți factori care trebuie luați în considerare, cum ar fi:

- a) Pe măsură ce mărimea grupului de învățare crește, gama de abilități, expertiza, abilitățile și numărul de minți disponibile pentru dobândirea și prelucrarea informațiilor crește.
- b) Cu cât perioada de timp disponibilă este mai scurtă, cu atât grupul de învățare ar trebui să fie mai mic.
- c) Cu cât grupul este mai mic, cu atât este mai probabil ca unii cursanți să se ascundă și să nu contribuie cu cota lor de lucru.
- d) Cu cât grupul este mai mare, cu atât mai pricepuți trebuie să fie membrii grupului.
- e) Odată cu creșterea dimensiunii grupului, există o scădere a interacțiunii față în față între colegii de echipă și un simț redus al intimității grupului.
- f) Materialele disponibile sau natura specifică a sarcinii poate dicta mărimea unui grup.
- g) Cu cât grupul este mai mic, cu atât este mai ușor de identificat orice dificultăți cu care se confruntă cursanții lucrând împreună.

Beneficiile grupurilor de trei sau patru persoane sunt numeroase. Această dimensiune a grupului este suficient de mare pentru generarea de idei și abordări, dar suficient de mic încât toți membrii să poată contribui la rezolvarea problemelor și posibilitatea situației unui cursant „ascuns” este diminuată (Johnson et al.). Nu există o metodă ideală de repartizare a cursanților pe grupe. Abilitățile de lucru în echipă ale grupului determină productivitatea grupului. Johnson și colab. recomandă ca profesorul să atribuie grupuri. Acest lucru se poate face în mai multe moduri, la întâmplare, după abilitate, fie amestecând abilități sau grupuri de aceeași abilitate. Orice se potrivește sarcinii.

Aranjarea locurilor

Amenajarea fizică a sălii de clasă diferă foarte mult de tradiționalul „cu fața către catedra profesorului”. Acolo unde este posibil, cursanții ar trebui să stea în formă de potcoavă, foarte aproape unii de alții (Johnson și colab.), în timp ce toate grupurile sunt orientate într-un mod similar ca direcție spre partea din față a camerei sau spre tablă, așa cum este ilustrat în Figura 1 de mai jos.

Fig. 1

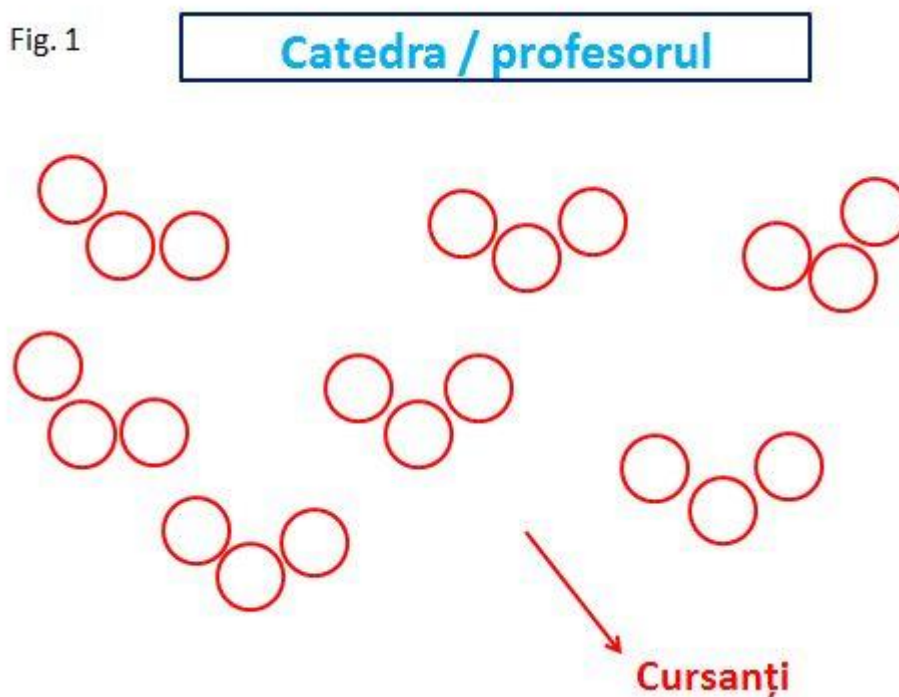

Figura 1 ilustrează cursanții în grupuri de trei, în „forma potcoavei”, în timp ce toate sunt orientate într-un mod similar ca direcție către tablă sau profesor. Acest aranjament promovează comunicarea între fiecare membru al grupului și are o influență pozitivă asupra funcționării grupurilor de peer learning. Grupurile lasă spațiu între ele și celelalte grupuri. Deci ele nu interferează unul cu celălalt și pentru a permite ca profesorul să circule cu ușurință prin sală. Acest aranjament al scaunelor este suficient de flexibil pentru a permite cursanților să se miște rapid dacă au nevoie. De exemplu de la lucrul în perechi până la lucrul în trei sau patru (Johnson et al.).

Atribuirea de roluri

Cum majoritatea cursanților nu sunt obișnuiți sau calificați în rolurile de grup, atribuirea unor roluri specifice pe care le au cursanții de performanță în timpul lecției ajută la asigurarea interdependenței pozitive. Pe lângă responsabilitatea lor de a învăța, fiecărui membru al grupului i se

UNIUNEA EUROPEANĂ

poate atribui responsabilitatea de a ajuta membrii grupului pentru a lucra împreună eficient. Mai jos este o descriere a sarcinilor individuale în cadrul unui grup.

➤ Roluri de grup

Facilitator - se asigură că toată lumea înțelege fiecare întrebare din fișă de lucru înainte de a începe să se discute despre asta, încurajează pe toată lumea să participe, ajută grupul să ajungă la consens.

Monitor - ține pe toată lumea la sarcină, monitorizează timpul, îndrumă grupul pentru a se asigura că toate sarcinile sunt realizate în timpul alocat.

Recorder - notează răspunsurile consensuale ale grupului la întrebări.

Reporter - se asigură că grupul discută despre cum a funcționat lucrul în echipă, raportează răspunsurile grupului în timpul discuției de clasă.

Rolurile de grup pot fi rotite astfel încât fiecare membru din grup joacă fiecare rol de mai multe ori. Uneori pot exista cursanți care să refuze participarea într-un grup colaborativ sau care nu înțeleg cum să ajute grupul. Această problemă poate fi rezolvată sau prevenită atunci când fiecărui membru al grupului i se atribuie un rol specific în grup. Rolurile sunt atribuite când fiecărei persoane i se dă o sarcină specifică sau o problemă concretă de rezolvat (Johnson et al.).

Testare de grup și testare individuală

„Ce pot face copiii împreună astăzi, fiecare poate face singur mâine” (Vygotsky). Responsabilitatea grupului este structurată prin evaluarea performanței generale de grup și dând rezultatele înapoi membrilor grupului pentru a se putea compara cu un standard de performanță.

Modalități comune de structurare a responsabilității individuale includ (Johnson și colab.):

- ❖ Menținerea dimensiunii reduse a grupului
- ❖ Oferiți un test individual fiecărui cursant
- ❖ Susțineți examene orale individuale aleatorii
- ❖ Observați fiecare grup și fiecare membru al grupului
- ❖ Atribuiți rolul de *Facilitator* câte unui cursant din fiecare grup
- ❖ Rugați cursanții să predea ceea ce au învățat unei alte persoane
- ❖ Rugați membrii grupului să-și editeze reciproc munca
- ❖ Rugați cursanții să folosească ceea ce au învățat pentru a rezolva o altă problemă

Comportamente dorite specifice:

Următoarea este o listă de activități solicitate de la fiecare membru al grupului.

- ✓ Fiecare membru ar trebui să poată explica cum se poate ajunge la răspuns.
- ✓ Fiecare membru ar trebui să fie capabil să raporteze ce se învață la informațiile învățate anterior.

- ✓ Toți cei din grup ar trebui să înțeleagă materialul și să fie de acord cu răspunsurile.
- ✓ Toată lumea participă.
- ✓ Fiecare ascultă cu acuratețe ce spun membrii altui grup.
- ✓ Membrii nu se răzgândesc decât dacă sunt convingși logic (regula majorității nu promovează învățarea).
- ✓ Criticați ideile, nu oamenii.

Promovarea rezolvării eficiente a problemelor

Tipurile de întrebări folosite în lecție au un impact major asupra grupului și asupra rezultatelor învățării individuale. Întrebările bune (întrebările concept) solicită cursantul să decidă ce concepte și principii ar trebui aplicate pentru o problemă și nu doar să răspundă la întrebare decidând ce formulă să folosească.

Abordarea/strategia de rezolvare a problemelor

Câteva îndrumări despre cum ar putea cursantul să împartă problema în piese gestionabile, după cum urmează:

- Evaluați problema, caracterizați-o și identificați componentele care vă sunt familiare
- Identificați ceea ce știți despre problemă și ceea ce nu știți
- Alocați timpul grupului, precizând ce membru al grupului va îndeplini fiecare sarcină
- Reformați grupul și împărtășiți cunoștințele câștigate de fiecare
- Colectați informațiile grupului și aduceți-le împreună pentru a analiza problema. Rezolvați problema
- Reflectați asupra cunoștințelor dobândite din problema și asupra modului în care a funcționat evaluarea problemei în grup

Întrebările conceptuale sunt adesea văzute ca fiind dificile chiar și pentru cei mai buni cursanți întrucât implică aplicarea conceptelor și luarea deciziilor. Cu toate acestea, aceste întrebări sunt ideale în peer learning, pentru că grupul poate lucra împreună, își poate pune în comun ideile și poate împărtăși problema.

Strategii de învățare

Există multe strategii de învățare care pot fi folosite într-o lecție de tip peer learning. Iată un exemplu de două dintre aceste strategii:

- Gândește-Pereche-Partajează

Metoda Gândește-Pereche-Partajează este instrumentul prin care profesorul pune o întrebare provocatoare sau deschisă și le dă cursanților un minut sau două să se gândească la întrebare în mod individual. Cursanții fac mai apoi pereche cu un membru al grupului sau cu vecinul care stă în apropiere

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

și discută asupra ideilor proprii legate de întrebare timp de câteva minute. După câteva minute profesorul solicită comentarii din partea cursanților sau supune sala de clasă la "vot." Cursanții sunt mult mai dispuși să răspundă după ce au avut ocazia de a discuta ideile lor cu un coleg de clasă pentru că, dacă răspunsul este greșit, atunci jena este împărțită la doi.

➤ **Metoda Descoperirii**

Această metodă este similară cu metoda structurată de rezolvare a problemelor, cu excepția faptului că echipele sunt rugate să găsească informațiile de care au nevoie pentru a rezolva singuri problema, fără beneficiul unei miniprelegeri. Profesorul poate structura sarcina de descoperire în sistem multi-strat. Această metodă asigură faptul că grupurile care lucrează mai repede pot aprofunda mai mult problema decât o pot face alte grupuri.

Sursa:

<http://eprints.lincoln.ac.uk/id/eprint/19430/1/How+to+Implement+Peer+Learning+in+Your+Classroom.pdf>

Întocmit,

Coordonator partener P2

Gabriela Ciutea

Iulie 2022

